

pct. så udgør energiindholdet 14 GJ/t fratrukket 60 pct. (1,2 pct. x 50) eller 5,6 GJ/t.

Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Hvis virksomhederne ikke opfylder dette, kan reglerne om standardværdierne for energiindhold ikke anvendes, hvilket svarer til at standardværdien for energiindholdet i slam eller gødning i praksis skal sættes til nul GJ/t.

Samme regler foreslås indsat i mineralolieafgiftsloven og gasafgiftsloven, så afgiftslovgivningen forbliver ensartet på dette område, jf. lovforslagets § 10 og § 11.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indførelsen af tillægsafgiften. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 16

De fritagelser, der har været gældende i forhold til både affaldsforbrændingsafgiften og affaldsvarmeafgiften, indsættes direkte i kulafgiftsloven. Fritagelserne gælder herefter i forhold til både affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften.

Papirslam, som anvendes til industriel produktion, og som er fritaget for forbrændingsafgiften, bliver dog omfattet af den nye afgift på energi, men da afgiften godtgøres ved anvendelse til proces, får afgiften ikke betydning for virksomhederne.

Varme produceret ved forbrænding af fiberfraktioner efter afgang og separering af husdyrgødning er fortsat ikke fritaget for den oprindelige affaldsvarmeafgift, mens fiberfraktionerne er fritaget for den nye tillægsafgift på affald. Det skyldes, at affaldsforbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven omlægges til tillægsafgiften, og at forbrændingen af disse fiberfraktioner ikke har været pålagt affaldsforbrændingsafgiften.

Til nr. 17

Momsregistrerede virksomheder, som foretager bortkøling af affaldsbaseret varme, har efter de nugældende regler visse muligheder for at få godtgørelse af tillægsafgift af varmen. Ved en virksomheds bortkøling af varme forstås i denne forbindelse, at virksomheden i væsentligt omfang afgiver varme til omgivelserne uden at det er nødvendigt af hensyn til opvarmning af rum eller brugsvand, varmeleverancer, proces eller elfremstilling. Hvis disse muligheder for godtgørelse opretholdes, kan der opnås en urimelig afgifts-

fordel ved bortkøling af varme. Med den foreslåede regel tilsigtes disse muligheder fjernet.

Sker der f.eks. i hele sommerperioden opvarmning af store proceslokaler med åbne vinduer, hvor energi forbruget til opvarmningen af lokalerne i dag er tilbagebetalingsberettiget efter § 8, stk. 4, i kulafgiftsloven, kan der i kraft af den foreslåede regel ikke ske tilbagebetaling af tillægsafgiften af varme.

Forholdet er relevant eksempelvis i de tilfælde, hvor tillægsafgiften overvælttes på varmeleverancen. Der henvises til lovforslagets § 8.

Til nr. 18

I det omfang den nye tillægsafgift ikke kan overvælttes på varmekunderne efter lov om varmforsyning, bør det ikke være muligt for en varmeleverandør at nævne afgiften på en faktura til varmekunder. Det foreslås derfor, at fakturaer ikke må indeholde oplysning om den nye tillægsafgift i det omfang, at afgiften ikke indregnes i priserne for indenlandsk varmforsyning efter lov om varmforsyning. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8.

Til nr. 19

Ifølge reglen i § 26, stk. 1, nr. 2, i affaldsafgiftsloven har told- og skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig dokumentation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af regnskaber m.v. hos personer og virksomheder, der leverer affald til virksomheder, der er registreringspligtige og skal betale affaldsafgift efter affaldsafgiftsloven. Af kontrolmæssige hensyn foreslås, at der indsættes en tilsvarende regel i kulafgiftsloven.

Til nr. 20

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 2, nr. 2 og 12.

Til nr. 21

Bilaget over affaldsvarmesatserne afregnet efter vægt i perioden 2008-2014 tages ud af loven, da det ikke længere vil være muligt at afregne affaldsvarmeafgiften efter vægten af affaldet. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til § 3

Ved bestemmelsen i § 3, nr. 1, i afgiftslov nr. 464 af 9. juni 2004 indsattes en ny paragraf i kuldioxidafgiftsloven om tilbagebetaling af CO₂-afgift til kvotefattede virksomheder.

Paragraffen fik betegnelsen § 9a. Bestemmelsen er imidlertid ikke sat i kraft, da den fortsat afventer